

Ζ'. Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῶν γονέων αἱ προικισθεῖσαι θυγατέρες μὴ εὐχαριστηθῶσιν εἰς τὸ προικοδοτηθὲν αὐταῖς μερίδιον, ἔχουσι δικαίωμα, κατατιθέμεναι ἐκεῖνο (ἐκτὸς τῆς χάριτος τοῦ ὀσπητίου) μετὰ τῆς πατρικῆς καὶ μητρικῆς περιουσίας, λαμβάνειν μερίδιον ἐπίσης μετὰ τῶν λοιπῶν τέκνων.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρω περὶ προικοδοσίας διατάξεων, μηδὲν ἔχουσι ἄδειαν οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς χαρίζειν τοῖς τέκνοις αὐτῶν ὑποστατικά, ἢ ἐν μετρητοῖς καθ' οἷον δὴποτε τρόπον. Εἰ δέ τις φωραθείη παραβάτης τούτου, αὐτὸς μὲν ποινῇ καθυποβάλλεται ἐκκλησιαστικῇ, ἢ δὲ χάρις, ἢ γενομένη εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε εἰς ὑποστατικά, δημεύεται παρὰ τῆς Κοινότητος τῆς πολιτείας, καὶ ἐξ αὐτῆς τὰ μὲν δύο τρίτα ἐπιστρέφονται εἰς τὸν τὴν χάριν ἐκείνην ποιήσαντα, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον οἰκειοποιεῖται ἡ Κοινότης. Ἐὰν δὲ ὁ χαρίσας, ἀναγγείλῃ οἴκοθεν τῇ Κοινότητι τὸ τόλμημα, μεταμελόμενος, λαμβάνει τότε ἅπαντα τὰ χαρισθέντα, καταλείπων μόνον πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν εἰς ὠφέλειαν τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν σχολείων τῆς Μιτυλήνης.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, μηδαμῶς γίνεσθαι διάλυσιν ἀρραβόνων, ἄνευ εὐλογοφανοῦς καὶ δικαίας αἰτίας. Εἰ δέ ποτε συμβῇ, χρηματικαῖς ποιναῖς ὑπείκειν τὸν αἴτιον, πληροῦντα τῷ ἀδικηθέντι μέρει πρὸς 40 % ἐκ τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ προικὸς διατιμωμένης ἀπάσης, ἐκ τούτων δ' αὖ τῶν λόγῳ προστίμων, ὡς εἴρηται, πληρωθησομένων, ἐξαιροῦνται 20 %, ὧν τὸ μὲν ἐν τρίτον λαμβάνειν τὴν μητροπόλιν, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον δίδοσθαι τῇ Κοινότητι, καὶ τὸ λοιπὸν τρίτον διανέμεσθαι ἐξ ἴσου πρὸς τὰ σχολεῖα καὶ τὸ νοσοκομεῖον, γινομένης τῆς τοιαύτης τοῦ προστίμου καταβολῆς ὁμοίως μετὰ τὴν τῶν ἀρραβόνων διάλυσιν.

Ἐκλιπέτωσαν δὲ τοῦντεῦθεν οἱ κακῶς συνειθιζόμενοι κάρτια καὶ παλλαβάδες καὶ τὰ λεγόμενα γεμάτα καὶ πανσάτω τὸ σύνολον ἢ ἐν καιρῷ ἀρραβόνων ἀποστολῇ τῶν τοιούτων ματαίων καὶ περιττῶν ἐπιδείξων . . . Τοῖς δὲ γονεῦσι μὴ ἐξέστω ἀποστέλλειν τινὶ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων, λόγῳ φιλοδοξίας, ἐπισημίσωβρακα, ἢ ὀρνίθας, ἐκτὸς μόνον πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς, τῆς χρείας καλούσης. Ὡσαύτως δὲ ὧσιν ἀπηγορευμένα παντάπασιν τοῖς συγγενέσι τῆς νύμφης τὰ λεγόμενα κορεμάσματα καὶ αἱ δωρεαί, καὶ τὰ ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ γονεῖς τῆς νύμφης φορέματα . . . Τὸν δὲ τὰς λοιπὰς παραβάσεις τολμήσαντα ζημιοῦσθαι χρηματικῶς, πτωχὸν μὲν ὄντα, γροσίοις ἑκατὸν, εὐκατάστατον δὲ μέχρι πεντακοσίων γροσίων . . . Ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος ἐξ αὐτῶν, ἀνὴρ ἢ γυνή, ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ, τολμήσῃ . . . παραβῆναι ταύτας . . . ἀφωρισμένος ὑπάρχῃ . . .».

927

1836. Διαζευκτήριον Γράμμα πΚ. Γρηγορίου Ζ', ἐν 70, Β', σ. 203–204. (Λύσις γάμου ἀνγλικού, γενομένου ἄνευ συγκαταθέσεως πατρός).

928

1836. Ψήφισμα Β' τοῦ γενικοῦ πολιτεύματος τῆς Τετρανήσου (Πάτμου, Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἰκαρίας), τῆς 14 Μαΐου, ἐν 227, σ. 236–238.

«Νὰ συστηθῇ μία τετραμελὴς Δημογεροντία Γενικὴ ἀπὸ τέσσαρα μέλη, ἐν ἑκάστης νήσου, ἐκλεγομένη ἀπὸ τὸν λαόν . . ., νὰ ἐκλεχθῶσιν εἰς ἐκάστην μερικαὶ Δημορχαίαι καὶ τόσον ἡ Γενικὴ Δημογεροντία, ὅσον καὶ αἱ μερικαὶ Δημορχαίαι χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶ-

